

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Ioannis || Slotani || Geffensis, Sacrae || Theologiae
Profes-||soris, De retinenda fide orthodo-||xa & catholica
aduersus hæ-||reses & sectas, & præci-||puè
Lutherana[m], Li-||bri nouem.||**

Slotan, Johann

Coloniae, 1560

VD16 S 6745

Capvt VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29875

rationis interpres, vt si & hanc Deus de-
derit, tunc discas cur nam obseruanda
sit tibi consuetudo. Haftenus ille.

CAPVT VI.

Succedat iam alius, & testimonium
Sperhibeat veritati. Is erit Basilius
magnus Cæsariensis quondam Episco-
pus, sanctitatis & eruditionis opinione
celeberrim⁹, qui in libro de spiritu san-
cto cap. 27. scribit in hæc verba: Dog-
mata quæ in Ecclesia prædicantur, quæ
dam habemus è doctrina scripto prodi-
ta, quædam rursus ex traditione aposto-
lorū, in mysterio, id est, in occulto tra-
dita recepimus. Quorum vtraque parē
vim habent ad pietatem, nec his quis-
quam contradicit, quisquis sanè vel te-
nuer expertus est, quæ sint iura eccle-
siastica. Nam si consuetudines, quæ scri-
pto proditæ non sunt, tanquã haud mul-
tum habentes momenti conemur reij-
cere, imprudentes & ea damnabimus,
quæ in Euangelio necessaria ad salutem
habentur, imò potius ipsam fidei prædi-
cationem, ad nudum nomen contrahe-
mus

Dogmata
quædam
habentur
scripto
prodita,
quædam
traditione

IOAN. SLOT. GEF.

mus. Quod genus est, vt eius q̄ primū est & vulgatissimū primo loco cōmemorē, vt ligno crucis eos, qui sp̄e collocarunt in Christū, signemus, q̄s scripto docuit vt ad orientē versi precemur, q̄ nos docuit scriptura? Inuocationis verba, quū ostēditur panis Eucharistiæ, & poculū benedictionis quis sanctorū in scripto nobis reliquit? Nec em̄ his contenti sumus, quæ commemorat Apostolus aut Euangeliū, verūm alia quoq; & ante & post dicimus, tanq̄ multū habētiam momenti ad mysteriū, quæ ex traditione citra scriptū accepimus. Cōsecramus aut̄ aquā baptismatis, & oleū vnctōnis, p̄terea ipsum q̄ baptismū accipit, ex quib. scriptis. Nōne à tacita secretaq; traditione? Ipsam porrò Dei iniūctiōne, q̄s sermo scripto p̄ditus docuit? Iā ter immergi hominē, vnde est traditū? Reliqua itē quæ fiunt in baptismo, veluti renūciare satanæ & angelis eius, ex qua scriptura habemus? Nōne ex priuata & arcana hac traditione? Nōne ex doctrina, quā patres nostri in silentio, qd̄ curiosos & otiosos submouet, seruarūt?

Pul.

DE V

Pulchrè q̄
norum ver
uari. Nam
initiat̄is, q̄
nam, publ
quid tand
ses, qui no
passus sit c
phanos ex
Sed priora
Leuitas fo
ministerio
caustomat
steriū face
ex oībus f
ne id quid
quotannis
horā, qua f
propter no
stupore in
probè scie
tas & vnde
se contēpt
tum est, q̄
iunctā esse
studium.

Pulchrè quidem illi, nimirū docti arca-
norum venerationem silentio confer-
uari. Nam quæ nec intueri fas est, non
initiatis, qui conueniebat horū doctri-
nam, publicitus circūferri scripto? Aut
quid tandē sibi voluit magnus ille Moy-
ses, qui non omnia quæ erāt in templo,
passus sit omnibus esse peruia, sed pro-
phanos extra sacros cancellos statuit.
Sed priora atria purioribus permittēs,
Leuitas solos dignos censuit, numinis
ministerio, mactationes autem & holo-
caustomatū oblationes, reliquūq; mini-
steriū sacerdotibus assignauit, atq; vnū
ex oībus selectum in adita recepit, ac
ne id quidem semp, sed vno tantū die
quotannis, rursus & huius diei certam
horā, qua fas esset ingredi, p̄stituit, quo
propter nouitatē & dissuetudinē, cum
stupore intuerentur sancta sanctorum,
probè sciens p̄ sua sapientia, res vsu tri-
tas & vndecūq; parabiles, expositas es-
se contēptui, cæterū ei quod seposi-
tum est, quodq; rarū est, huic natura cō-
iunctā esse summam admirationem ac
studium. Ad eundem profectō mo-
dum

IOANN. SLO. GEF.

dum, & qui in primordijs Ecclesiæ certos ritus præscripserunt Apostoli & patres, in occulto silentioque mysterijs suam seruare dignitatem. Neq; enim omnino mysterium est, quod ad populares ac vulgares aures effertur. Hæc est ratio, quur quædam citra scriptum tradita sunt, ne dogmatû cognitio, propter assuetudinem, vulgo veniret in contemptum. Aliud auté est dogma, aliud edictum. Nam dogmata silentur, edicta verò publicantur. Est autem silëtij species etiam obscuritas qua vtitur scriptura, mentem ad contemplationem dogmatum inhabilem exercens, idque ad utilitaté in scripturis versantium. Hanc ob causam omnes spectamus ad Orientem quum precamur, pauci tamen nouimus, quod id facientes antiquam requirimus patriã, videlicet paradysum, quem conseruat Deus in Eden ad Orientem. At in prima sabbati, erecti perficimus deprecationes, sed rationem nõ omnes nouimus. Nõ solùm enim quòd veluti simul cum Christo resucitati, quòd fursum sunt quærere debemus, in die resurre-

Dogma
quid.
Edictum
quid.

Oramus
ad oriente

Oraimus
bimta die
stantes.

DE V
resurrecti
do precamur
nefacimus
quo modo
quum sit p
mus à Me
Facta est (i
vnus, tan
nus sit ide
gularem a
mista alicu
significan
temporun
ac vespere
tem, hoc e
habet, nec
igitur in h
docet, stan
assidua co
quam des
demigrati
& totum t
admoniti
illo seculo
& primus
tem sacræ

DE VERBI DEI VIR. 109

resurrectionis datæ nobis gratiæ stan-
do precantes nosmetipsos commone-
nefacimus, sed quòd is dies videatur ali-
quo modo imago venturi seculi. Eoq; **Genes. 1**
quum sit principium dierum non pri-
mus à Moyse, sed vnus appellatus est:
Facta est (inquit) vespere & mane dies
vnus, tanquam qui sæpe recurrat, vt v-
nus sit idem & octauus, vnum illum sin-
gularem ac verum octauum, cuius Psal-
mista alicubi in Psalmis meminit, per se
significans, diem inquam post horum
temporum statum nunquam finiendū,
ac vespere nescium, nec successori cedē-
tem, hoc est, æternitatem, quæ nec finē
habet, nec senium nouit. Necessarium
igitur in hoc die ecclesia suos alumnos
docet, stantes absoluere preces suas, vt
assidua commotione vitæ illius nun-
quam desituræ, nō negligamus ad eam
demigrationem parare viaticum. Quin
& totum tempus vsque ad Pentecostē,
admonitio est resurrectionis, quàm in
illo seculo expectamus. Nam vnus ille
& primus dies septies multiplicatus, sep-
tem sacræ Pentecostes hebdomadas ab-
sol-

IOANN. SLOT. GEF.

Oramus
genua fle-
tentes, &
deuoto eri-
gentes,

soluit. A primo enim incipiens, in prin-
cipiū definit, per similes qui in medio
intercedūt dies quinquages euolutus.
Vnde & æternitatem similitudine re-
fert, dum velut in motu circulari, ab ijs-
dē orsus signis, in eadē definit. In quo
corporis erecto habitu ꝑcari potiꝰ nos
ecclesiæ ritus docuerunt, nimirū per e-
uidentē cōmonitionē, quasi transferē-
tes mentem nostrā, à ꝑsētibꝰ ad futu-
ra. Insuper & quoties genua flectimus,
& rursus erigimur, ipso facto ostendi-
mus, ꝑ ob peccatum in terram delapsi
sumus, & ꝑ humanitatē eius qui creauit
nos, in cœlum reuocati sumus. Deficiet
me dies, si Ecclesiæ mysteria citra scrip-
tum tradita, pergam recensere. Omit-
to cætera, ipsam fidei professionem,
qua credimus in patrē & filium & spi-
ritum sanctum, è quibus habemus scri-
ptis? Etenim si quoniam ex baptismi
traditione, iuxta pietatis congruentiā,
vt baptizamur, ita credere debemus,
si similem baptismi professionem exhi-
bemus, concedant nobis, vt iuxta ean-
dem consequentiam, similiter glorifi-
cemus

DE V
cemus De
rificandi m
traditum r
fidei profes
memorauit
Hæc ille-
libro contr
qui non vo
ta non esse
tè dici pu
venena, no
parationes.
stes, noua b
insidias, c
vorum, sec
Apostolus.

D Enic
ad Ia
scripta, se
quidem tot
tur, datur i
lis, vel plen
in ecclesia
mendata at
dñi passio

cemus Deum, vt credimus. Quòd si glorificandi modum, veluti scripto non traditum reijciunt, proferant nobis & fidei professionis, cæterorum quæ cõmemorauimus, probationem è sacris. Hæc ille. Diuus quoque Hilarius in libro contra Constantium Augustum qui non volebat verba dici quæ scripta non essent, sic scribit: Dic prius si rectè dici putas: Nolo aduersum noua venena, nouas medicamentorum comparationes. Nolo aduersum nouos hostes, noua bella. Nolo aduersum nouas insidias, consilia recentia. Nouitates vocum, sed prophanas, deuitari iubet Apostolus.

CAPVT VII.

DEniq; D. Augustinus epist. 118. ad Ianuariũ: Illa, inquit, quæ nõ scripta, sed tradita custodimus, quæ quidem toto terrarum orbe obseruantur, datur intelligi, vel ab istis Apostolis, vel plenarijs concilijs (quorum est in ecclesia saluberrima autoritas) commendata atq; statuta retineri, sicut quæ dñi passio & resurrectio & ascensio
in cœ-